

Neden Nurların pek çok yerinde Üstadımız "sevaplı dualardan, sevap adedinden, fiillerden, sevaplı günlerden" bahsediyor? Sadece ihlaslı olmak yetmiyor mu?

Nasıl lafız mananın, kabuk özün, şekil muhtevanın, madde mananın üstünde ve onu tarif eden bir nişane ve levha ise, aynı şekilde sevap ve bunu somut hale getiren gün ve kıstaslar da ihlasın üzerinde bir nişane ve levha hükmündedir. Akşam vakti akşam namazının belirgin ve görünür olmasında nasıl bir nişane ise, ihlasa mebni olan amellerin şekil ve kıstasları da ihlasın yakalanmasında ve belirgin hale getirilmesinde bir nişane ve sembol hükmündedirler.

Şayet Allah Teala ve Peygamber Efendimiz (asm) şekil ve kıstas bildirmeden direkt ve soyut bir şekilde "**ihlası kazanın**" diye emir verseydi, kimse ne yapacağını bilemez ve bir karmaşa ve kaos olurdu. Kimse ibadetin özü olan ihlasa güç yetiremezdi. Tıpkı bilinmeyen ve görünmeyen soyut bir ruhun, maddi ölçülerle aranmasının zorluğu gibi. İnsanlar ihlası meşakkat ve zorlukla arayacaklar ve elleri büyük bir çoğunlukla boş dönecekti. İnsanlara kolaylık olması için Allah ve Resulü (asm) ibadetlerinin mana formatının üzerine görünür ve somut bir şekil ve nişane formatı da koymuş ki, herkes rahatlıkla o manaya intikal edebilsinler.

İbadetlerin sevapları, şekilleri, vakitleri, normları tamamen ibadetlerinin mana ve muhtevasını yakalamada ve kazanmada bir araç, bir sebep, bir nişane, bir sembol hükmündedirler. Araçlar asla amaçların yerine geçemezler, şayet geçmiş iseler, bu, ibadet olmaktan çıkıp, tamamen şekilsel bir ritüel ve içi boş bir merasim olurlar.

İbadetin özü ve ruhu ihlas iken, şekil ve elbisesi de maddi kıstaslar ve teşvikçi sevaplardır, denilebilir. Bu sebepten dolayı sevap ve şekiller ibadette ihmal edilemezler, onların izi ile ihlasa gidilir.